

Studija slučaja Dr Alvina De Leona

SLUČAJ: 93

DATUM: oktobra 2018.

KLIJENT: 11 godina stara desnoruka žena

Subjektivne tegobe: Klijentkinja je upućena na kliniku radi pomoći u razumevanju GNM objašnjenja njenih hroničnih probavnih tegoba i **dijagnoze celijakije**. Navodi da su bolovi u trbuhu, grčevi i mučnina počeli pre 5 godina, nakon što se oporavila od stomalnog gripa. Klijentkinja kaže da su simptomi u početku bili blaži, ali su se pre 2 godine pogoršali. U poslednja 3 meseca su grčevi u trbuhu, mučnina i osećaj da će povratiti sve gori, a sada su stalni i svakodnevni. Čini joj se da su simptomi gori ujutru kad se budi, ali se povremeno javljaju i tokom dana, kad je u školi. Kaže da je u poslednje dve godine uradila mnogo dijagnostičkih testova, i da joj je dijagnostikovana celijakija. Priznaje da je osetila izvesno olakšanje otkad je pre 6 meseci prešla na ishranu bez glutena. Međutim, generalno rečeno, u poslednjih godinu dana je imala vrlo malo poboljšanja, a u poslednjih nekoliko meseci, najduži period olakšanja traje samo nekoliko sati.

Zapažanje: Klijentkinja je inače zdrava, i za vreme konsultacije nije imala nikakve probavne smetnje. Kiropraktička procena je otkrila ograničenja pokreta u zglobovima celog kičmenog stuba i osetljive mišićno-fascijalne tačke.

Pogođeni organi: Tanko crevo

Embrionalni klicin list: endoderm

Kontrolni centar u mozgu: moždano stablo

GNM objašnjenje: Bol u trbuhu, grčevi i mučnina: konflikt nemogućnost upijanja ili varenja „zalogaja” doživljen kao ljutnja na osobu, situaciju ili novosti koje je „teško prihvatiti ili svariti”. U ovom Biološkom Specijalnom Programu (SBS) dolazi do umnožavanja ćelija crevnog epitela u **fazi aktivnosti konflikta**, i uklanjanja tih ćelija kad više nisu potrebne u **fazi isceljenja**, uz pomoć gljivica i mikobakterija. Biološka svrha povećanja broja ćelija je da individua bolje apsorbuje i svari „zalogaj”. Za vreme faze isceljenja, osoba može da ima grčeve u trbuhu, mučninu, povraćanje, proliv i noćno znojenje. Klijentkinja je trenutno u **visećem isceljenju**, sa mnoštvom **šina** i okidača. Njen originalni konflikt (DHS) mora da bude identifikovan i ona mora da ga bude svesna, da bi se njen SBS zatvorio.

GNM shvatanje: Klijentkinja je razumela GNM objašnjenje i shvatila da bi konflikt mogao da bude povezan sa činjenicom da je pre 5 godina bila prisutna kad je njen mlađi brat u bolnici povraćao i imao napad. Kasnije je saznala da mu je dijagnostikovana cerebralna paraliza (**njen DHS**). Priznaje da je za nju bilo uznemirujuće i veoma teško prihvatljivo da je njen mali brat „bolestan”. Ona sada shvata da je tada verovatno povezala povraćanje i tešku bolest kakvu ima njen brat, što je aktiviralo njen konflikt „nesvarljivog zalogaja”. Zato, kad god čuje ili vidi da je neko bolestan i povraća, to postaje šina/okidač za nju, što dovede do probavnih tegoba. Seća se da su joj se simptomi pogoršali pre 2 godine, kad je dečak u avionu u kome je bila i ona, morao da izađe pre poletanja jer je počeo da povraća. Takođe se setila da je njena drugarica na času plesa bila bolesna i da je povraćala, i da je možda to razlog što su joj se simptomi od tada pogoršali. Napomenula je i da se njeno poslednje pogoršanje desilo kad je otkrila da sedi u klupi u kojoj je sedela devojčica koja je morala ranije da ode kući, jer joj je bilo muka i povraćala je.

Zamolio sam je da svesno poveže svoje probavne tegobe sa „nesvarljivim zalogajem” koji je prvobitno doživela kad je videla svog mlađeg brata bolesnog u bolnici. Bilo je veoma važno za nju da shvati da je od tada stvorila mnogo šina i okidača koji su je održavali u stanju visećeg isceljenja, uključujući i svaku hranu koja sadrži gluten. Tražio sam da radi na promeni perspektive kakvu ima kad vidi ili čuje kako neko povraća ili je bolestan; da se seti da to nema nikakve veze sa njenim bratom. Podsetio sam je da na povraćanje gleda kao na simptom isceljenja, i na znak da telo sjajno radi eliminišući toksine koji mu ne trebaju, umesto da misli da nešto nije u redu. Preporučio sam joj da se stalno podseća da je njen prvobitni konflikt u prošlosti, i da je ona sada starija, i zna više. Isto tako je bilo važno za nju da govori sebi da je sada bezbedno da jede šta god hoće, pošto hrana nije izazivala njene simptome.

Sprovedene su tehnike opšteg balansiranja i kiropraktički tretmani. Zakazana je kontrola za nekoliko nedelja.

Rezultati: Klijentkinja je došla na kontrolu za 3 nedelje. Porodica se nedavno vratila sa odmora na koji ona isprva nije htela da ide, plašeći se za svoje probavne smetnje dok je u stranoj zemlji. Međutim, posle naše poslednje konsultacije, imala je značajno poboljšanje simptoma, što joj je omogućilo da uživa u putovanju. Čak je jela i hranu koju nije jela odavno, kao što su prženi krompirići. Pre nekoliko dana je dobila blage grčeve u stomaku, ali je shvatila da su se oni pojavili vrlo brzo pošto je pitala učiteljicu kako joj je ćerka, za koju je čula da ima stomačni grip (njena šina). Pohvalio sam je što tako dobro prepoznaje svoje šine, i što je razrešila primarni konflikt. Zamolio sam je da nastavi da motri na svako pogoršanje, i da nastavi da minimizira svaki strah od konzumiranja određene hrane. Tretirane su i mišićno-koštane tegobe, i zakazana je kontrola za par nedelja.

Klijentkinja nije došla na kontrolu, pa sam je, posle od prilike mesec dana od poslednje posete, kontaktirao da čujem kako je. Poslala mi je poruku da su njene stomačne tegobe 95% bolje. Napisala mi je da je srećna što može da „uživa u vremenu provedenom sa prijateljima, a da ne mora da brine o svojim crevima”. Priznaje da i dalje, potpuno neočekivano, naleti na okidač, ali vrlo često zna šta je uzrok njene reakcije.

Za pojašnjenje specifičnih termina, pogledajte dokument „Pet Bioloških Zakona”

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com